

Վաղվրնօքն մինչ իրիկուն կուլայի ու գթեզ կ'ուզէի.
 Գիշերն մինչ որ լուսանայր, քո սիրոյն ես քուն չըլնայի:
 Կօզալն ալ ի խօս'սք ելաւ, իր եարուն գանգատներ արաւ.
 -Յանց մի որ սիրես դու գիս, ինձ ասէ՛ որ ես գիտեմամ:
 -Ես ալ քընար պիտէի, զօրն ի քո գիրկըդ կենայի,
 Կամ ապըրշըմէ գօտի, քու միջա՛ցըդ գիրկ ածէի,
 Կամ աղբերական ջըրիկ՝ գայի քո բերանդ մըտնէի,
 Կամ գարնանային ցօղիկ՝ ես ի քո վըրաց ցօղէի,
 Կամ ապըրշըմէ լարեր՝ հետ քեզի պեսպես խօսէի,
 Կամ քաղցըր նըռան գիւնի՝ զօրն ի քո շիշան կենայի,
 Ամ'իր ու բերնիդ դըն'իր, դէմ գայի լեզուդ պագնէի:
 Ես ձագ ծիծեռնիկ պիտ'ի, բունս ի ձեր տունըն դընէի,
 Ձագ հան'ի ճըռվըռայի ու սիրո՛վըդ կըշտանայի.
 Վաղվրնէն մինչ իրիկուն ի երեսդ ի վեր հայէի,
 Իրիկունն երբոր մըթներ, գայի քո ծոցըդ մըտնէի,
 Գիշերն մինչ որ լուսանար, ես ի քո ծոցըդ պամկէի:
 Երբոր առաւօտանայր, ես ի բո՛ւնըս ճըռվըռայի,
 Երբոր լուսըն լուսանայր, աշխարհիս վըրայ ժուռ գայի:

ԵՐԳ

Այդ վարի լեռնէն ի վար ջուրն ի շինուդ մէջն անցաներ.
 Թուխ մանուկ մի դուրս ելեր ձեռքն ու գերեսն Է լըւացեր.
 Լըւացեր ա՛յ լըւացեր, դարձել ի ջուր հարցունք եղեր.
 - Ձուր, դու ո՞ր լեռնէն կուգաս, իմ պաղո՛ւկ ջըրիկ 'ւ անուշիկ:
 - Ես ի յայն լեռնէն կուգամ որ հին ու նոր ձիւն կայ վերան:
 - Ձուր, դուն ո՞ր առու կ'երթաս, իմ պաղո՛ւկ ջըրիկ 'ւ անուշիկ:
 - Ես ի յայն առուն կ'երթամ որ փունջըն շատ Է մանուշկին:
 - Ձուր, դուն ո՞ր այգի կ'երթաս, իմ պաղո՛ւկ վըրիկ 'ւ անուշիկ:
 - Ես յայն այգին կ'երթամ որ տերն ի մէջն Է այգեպան:
 - Ձո՛ւր, դուն ո՞ր պախճան կ'երթաս, իմ պաղո՛ւկ ջըրիկ 'ւ անուշիկ:
 - Ես ի յայն պաղչան կ'երթամ որ պուլպուլն քաղցր եղանակէ:
 - Ձո՛ւր, դուն ո՞ր տունկ կու ջըրես, իմ պաղո՛ւկ ջըրիկ 'ւ անուշիկ:
 - Ես ի յայն տունկըն ջըրեմ որ տակըն խոտ բերէ գամին:
 - Ձո՛ւր, դուն ո՞ր աղբիւր կ'երթաս, իմ պաղո՛ւկ ջըրիկ 'ւ անուշիկ:
 - Ես ի յայն աղբիւրն երթամ որ գայ քո եարըն ջուր քըմէ,
 Դեմ գընամ դունչըն պագնեմ, սիրովըն հապա գինանամ: